

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 18 de Juny de 2017. N° 25

LA NOSTRA "CARITAS" DIOCESANA

El director de la nostra Càritas Diocesana, amb les dades a les mans de l'any passat, en ofereix l'esforç que ens cal fer com a comunitat i aspectes a incidir especialment perquè encara són força les persones que ho necessiten i amb les que s'ha el treball per anar solucionant el problema social que arrosseguem i que afecta, cada dia, a més persones i col·lectius.

Se'ns diu des de Càritas que:

--Ha baixat lleugerament el número de persones ateses, però ha fet falta augmentar la intensitat en l'acompanyament i en l'atenció més integral de la persona atesa amb el seu entorn.

--Creix l'atenció a persones que, malgrat haver trobat feina, no disposen dels recursos necessaris per assolir un nivell bàsic de benestar. La precarietat laboral, salaris baixos, preus de l'habitatge, no permeten fer front a les càrregues familiars.

--Creix el col·lectiu de persones ateses entre els 26 i 45 anys amb fills(28% dels beneficiaris de Càritas). Cal dedicar més recursos i propostes d'atenció per a preparar el futur digne dels infants.

--Trobar feina és un repte difícil per a molta gent. Apostem per la formació i el reciclatge en l'àmbit laboral i inserció al mercat de treball. Serà aquesta una de les grans apostes pel 2017. Càritas Diocesana posarà en marxa una empresa d'inserció laboral".

Càritas Diocesana és l'expressió visible del precepte únic que ens ha donat Jesucrist: l'AMOR. Això vol dir treballar per reconèixer i denunciar els processos que porten a l'exclusió, la vulnerabilitat i la pèrdua de dignitat per part, encara, de moltes persones.

Per ser el compromís de tota la comunitat, ens cal ser conscients del nostre esforç personal per solidaritat amb els qui treballen en nom nostre per atendre els que més ho necessiten.

Som crítics amb les coses que socialment no rutllen i fan patir a molts col·lectius, això és bo, però no n'hi ha prou en constatar-ho, sinó que cal cercar camins de solució. Com que, en general no els podem evitar, no hem de restar tranquils constatant el problema, sinó que hem d'ajudar d'una o altra manera als que sí ho fan en nom de tota la comunitat eclesial.

La col·lecta d'aquest diumenge de Corpus va íntegrament destinada per aquest fi. **¿Serem conscients, generosa-ment ,del nostre deure?**

Mn. Joaquim Rius

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY : Jn 6, 51-58

El Papa Francisco está repitiendo que los miedos, las dudas, la falta de audacia... pueden impedir de raíz impulsar la renovación que necesita hoy la Iglesia. En su Exhortación "La alegría del Evangelio" llega a decir que, si quedamos paralizados por el miedo, una vez más podemos quedarnos simplemente en "espectadores de un estancamiento infecundo de la Iglesia".

Sus palabras hacen pensar. ¿Qué podemos percibir entre nosotros? ¿Nos estamos movilizándolo para reavivar la fe de nuestras comunidades cristianas, o seguimos instalados en ese "estancamiento infecundo" del que habla Francisco? ¿Dónde podemos encontrar fuerzas para reaccionar?.

Una de las grandes aportaciones del Concilio fue impulsar el paso desde la "misa", entendida como una obligación individual para cumplir un precepto sagrado, hacia la "eucaristía" vivida como celebración gozosa de toda la comunidad para alimentar su fe, crecer en fraternidad y reavivar su esperanza en Cristo.

Sin duda, a lo largo de estos años, hemos dado pasos muy importantes. Quedan muy lejos aquellas misas celebradas en latín en las que el sacerdote "decía" la misa y el pueblo cristiano venía a "oír" la misa o "asistir" a la celebración. Pero, ¿no estamos celebrando la eucaristía de manera rutinaria y aburrida?

Hay un hecho innegable. La gente se está alejando de manera imparable de la práctica dominical porque no encuentra en nuestras celebraciones el clima, la palabra clara, el rito expresivo, la acogida estimulante que necesita para alimentar su fe débil y vacilante.

Sin duda, todos, pastores y creyentes, nos hemos de preguntar qué estamos haciendo para que la eucaristía sea, como quiere el Concilio, "centro y cumbre de toda la vida de la comunidad cristiana". Pero, ¿basta la buena voluntad de las parroquias o la creatividad aislada de algunos, sin más criterios de renovación?

La Cena del Señor es demasiado importante para que dejemos que se siga "perdiendo", como "espectadores de un estancamiento infecundo" ¿No es la eucaristía el centro de la vida cristiana?. ¿Cómo permanece tan callada e inmóvil la jerarquía? ¿Por qué los creyentes no manifestamos nuestra preocupación y nuestro dolor con más fuerza?

El problema es grave. ¿Hemos de seguir "estancados" en un modo de celebración eucarística, tan poco atractivo para los hombres y mujeres de hoy? ¿Es esta liturgia que venimos repitiendo desde hace siglos la que mejor puede ayudarnos a actualizar aquella cena memorable de Jesús donde se concentra de modo admirable el núcleo de nuestra fe?

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:17	20h.	
DIUMENGE: 18	11h. 13h.	difunts família Segura-Romero ; Just Amigó i Rius. difunts família Junquera-Ezquerria i Portalino Padilla Arquiño.
DILLUNS:19	20h.	Josep i Teresa.
DIMARTS:20	20h.	
DIMECRES:21	20h.	
DIJOUS:22	20h.	Pepita Ribalta Vda. Modolell.
DIVENDRES:23	20h.	Maria Rosell Closa.
DISSABTE:24	20h.	
DIUMENGE:25	11h. 13h.	Gemma Cartró Campamá,Jaume Cartró Vives,Ferran Ruiz (28aniv.), esposos Bonaventura Orriols-Esperança; Josep Aris-Esperança.

REUNIONS

DILLUNS dia 18, a les 21h. Consell Pastoral Parroquial.

MATRIMONI

Han celebrat el seu matrimoni: En Tomàs de Perlines Hormann i Na Carla Capdevila Duran. Desitgem que visquin sempre en l'amor que els uneix.

CONDOLENÇA

La donem als familiars, de Na Pilar Jiménez Naranjo; d'Francisco Muñoz Maturana i Pilar Jiménez Naranjo . I desitgem que els difunts gaudeixin de la Vida per sempre, a la casa del Pare.

**AVUI, DIUMENGE DE CORPUS,
COL·LECTA PER CÀRITAS DIOCESANA**

